Наше Слово

РІК LXVII № 52 (3411) ВАРШАВА, 25 ГРУДНЯ 2022 РОКУ
ЦІНА – зл. 5 zł (VAT = 8%) – CENA
NUMER INDEKSU 366609

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК TYGODNIK UKRAINSKI UKRAINIAN WEEKLY
Інтернет-версія газети www.nasze-slowo.pl
ISSN 0027-8254

Як минув 2022 рік

СІЧЕНЬ Скорочення на майже 40 мільйонів злотих фінансування навчання меншинних та регіональних мов у школах

ЛЮТИЙ Протести у Польщі після повномасштабного вторгнення росії в Україну

БЕРЕЗЕНЬ Через війну мільйони українців змушені були залишити країну, переважно вони їхали до Польщі

КВІТЕНЬ Президент РП Анджей Дуда зустрівся з представниками Світового конгресу українців та Об'єднання українців у Польщі

ТРАВЕНЬ Масштабний марш подяки за допомогу під час війни у Варшаві

ЧЕРВЕНЬ Безперервна допомога для України та ЗСУ з Польщі

ЛИПЕНЬ 40-ва ювілейна Ватра у Ждині

СЕРПЕНЬ 50-ліття Ансамблю пісні і танцю «Ослав'яни» з Мокрого

ВЕРЕСЕНЬ Центральні урочистості з нагоди 75-ї річниці акції «Вісла» в Явожні

ЖОВТЕНЬ Український освітній конгрес в Бартошицях та Ґурові-Ілавецькому

ЛИСТОПАД Відзначення ювілею 50-ліття хору «Журавлі»

ГРУДЕНЬ Збір допомоги, яку волонтери, зокрема українці у Польщі, доставляють в Україну, продовжується

eprasa.pl df0c956bc9

ПОГЛЯДИ

Рік України. 2022!

Позаду 2022 рік. На його початку ми мали свої очікування, які звучали у новорічних побажаннях. Було там здоров'я, щастя, благополуччя, успіхи та здійснення мрій. Були мир, любов, сімейна злагода. А на кінець маємо сказати: для багатьох із нас це був дуже важкий рік, рік страху та побоювань, зусиль і сліз. Рік нечуваної рішучості та підтримки. Для мільйонів наших сестер та братів цей рік зруйнував все, що здобували цілі покоління. Цю жорстоку трагедію в Україну приніс «рускій мір» та його апостоли – путінська орда. Вона змінила увесь світ. Змінила і нашу громаду у Польщі.

У 2022 році ми відзначили 75-ті роковини депортації у межах т.зв. акції «Вісла». Її метою було знищення, остаточне вирішення «українського питання» у Польщі через жорстоку асиміляцію населення, позбавлення установ та місць української присутності. Ми, здебільшого нащадки депортованих, молилися у наших церквах по всій Польщі, організовували зустрічі та відзначення. Звісно, вони мали бути масштабнішими, урочистішими, але завадила війна. Нас все ж не знищили, хоча багатьох торкнувся процес асиміляції. І ці відзначення допомагають нам зрозуміти: мета, яку в Україні переслідує російська влада у 2022 році, не нова, адже у 1947 році її переслідувала комуністична влада Польщі. І це нікому не вдалося. Це для нас вказівка на майбутнє. Ніколи не здаватися!

Протягом 2022 року ми провели низку заходів та подій. Два наші визначні колективи: український чоловічий хор «Журавлі» та ансамбль пісні і танцю «Ослав'яни» – відзначали своє 50-ліття. Обидва отримали від міністра культури та національної спадщини Польщі почесні дипломи, а міністр культури України визнав їх «народними зразковими аматорськими колективами», що є формою найвищого визнання для закордонних колективів з боку української держави. Але ці дипломи – це краплина у порівнянні з потужним внеском, який ці колективи зробили у культурне життя українців у Польщі та в усьому світі. В їхніх лавах – вже друге, а то й третє покоління артистів, це елітарні клуби патріотів та артистів найвищого класу, до яких можна долучитися лише багаторічною важкою працею, пожертвою свого часу, а нерідко – і грошей. І як усі ці 50 років, так і сьогодні їхнє мистецтво викликає сльози та захоплення, радість та гордість. Вони вкарбовують в наші гени звуки пісні та магію вишиванки. Це наші Співочі та Танцюючі Сили України.

У липні у Ждині відбулася вже 40-ва Лемківська ватра. Вона збирає всіх, для кого Лемківщина – це частина української Польщі. Українська громада скликала на рідну Лемківщину багатьох, хто прагнув разом відсвяткувати нашу перемогу після 75 років депортації. Своїм успіхом ця подія завдячує зусиллям та підтримці багатьох лідерів лемківської громади.

Надзвичайно важливою подією минулого року став Освітній конгрес, який в Бартошицях та Ґурові-Ілавецькому організували фонд «Просвіта», Українське вчительське товариство та Об'єднання українців у Польщі. Цей конгрес – результат праці перш за все Марка Сирника, голови фонду «Просвіта», який зібрав вчителів, підготував Рапорт про стан українського шкільництва, і передусім був рушійною силою цілого заходу. Конгрес також завдячує зусиллям директорів шкіл у Бартошицях та Ґурові-Ілавецькому. Під час дебатів директори шкіл, лідери організацій, вчителі та батьки поділилися своїми міркуваннями, очікуваннями та проблемами. Конгрес вкотре засвідчив, що ключову роль у житті громади грали та гратимуть вчителі як в українських школах, як і в пунктах навчання. Ця важлива для нас група потребує підтримки, потребує проєктів, які допоможуть їм зустрічатися та допомагати одне одному. Перед нами нові виклики, і легше не стане. Потрібно готуватися до зміни моделі навчання в ситуації, коли українців у Польщі – мільйони, і вони мають своє право на освіту.

Цього року ми прощалися з визначними членами нашої громади: доктором Ярославом Грицковяном та Іриною Дрозд – світилом українського шкільництва у Польщі. Вічна їм пам'ять!

Та попри все, 2022 рік усьому світові запам'ятається як рік Великої Війни. 24 лютого рашистська московія почала повномасштабне вторгнення в Україну. Всі ми точно знаємо його перебіг, тому що ця війна ведеться практично в режимі онлайн. Жорстокість москалів вразила весь цивілізований світ. московський мордор не шанує ніяких законів, не поважає жодних прав, цинічно намагається обдурити світ. Та поки обдурив лише самого себе: коли сподівався, що рашистські танки зустрічатимуть квітами, а зустріли джавелінами, коли він йшов визволяти «рускоязичних», а в результаті позбавив їх всього і наростив капітал ненависті, який залишиться у серцях та пам'яті українців на сторіччя. Цивілізований світ не дозволив себе обдурити «рускою» пропагандою, без огляду на те, які апостоли брехні її проголошували: пуйло чи кирил гундяєв. Вони – слуги лукавого, пана брехні, і світ зрозумів, що лише перемога України зупинить цей наступ потойбіччя на наш світ.

Ця війна зробила Україну світовим осередком сили. Українські прапори майоріють по всіх столицях Європи та Америки. Pink Floyd роблять аранжування української пісні, «український дух» визнають цінністю нашої цивілізації. І немає, здається, жодної престижної нагороди, яка б не торкнулась України. І багато, дуже багато іншого підкреслює, що у цій війні нормальний світ пліч-о-пліч з Україною.

Ціна, яку Україна платить за це, – жахлива. Це десятки тисяч вбитих та замордованих. Це тисячі воїнів Збройних сил України, що поклали своє життя за Батьківщину. Ними ми, наші діти, онуки та правнуки пишатимуться і складатимуть пісень. Ми маємо подбати про те, щоб жодне ім'я героя не забулося. В Україні безліч вулиць, площ та скверів, які стануть місцем для увіковічення пам'яті Героїв, бо Герої не вмирають. А кацапів слід навіки викинути з українського простору. Над українськими містами та селами має витати дух наших Героїв, бути втілена пам'ять про них.

Війна примусила декілька мільйонів наших жінок та дітей залишити власні домівки, надбання всього життя – та почати життя біженця-скитальця. Дехто з них вже повернувся до України, дехто залишився і очікує на Перемогу і мир, а дехто вирішив додому не повертатися. Перед очима картини з пунктів прийому біженців на кордоні, на вокзалі у Перемишлі та інших містах Польщі. Картини заплаканих матерів, загублених дітей, батьків, які прощаються зі своїми найдорожчими. Ці люди залишали зруйновані оселі, села та міста, втікали від орків, що мордували мирне населення, ґвалтували жінок та дітей, знущалися над святинями, руйнували життя мирного населення. В багатьох з них дуже складні долі, вони психологічно травмовані, за їхніми спинами – руїни, а попереду – невизначене майбутнє.

Ці люди знайшли прихисток у багатьох країнах світу, і найбільше – у Польщі. Наша країна видала 1,4 млн песелів зі статусом UKR, а взагалі через кордони, пункти прийому, оселі та місця перебування перейшло біля 5 млн осіб. Неймовірна хвиля допомоги, солідарності та підтримки зміцнила на багато поколінь польсько-українські відносини.

Українська громада у Польщі активно включилися в допомогу Україні та біженцям. Наші люди першими з'явилися на перемиському вокзалі та у пунктах перетину кордону як перекладачі, волонтери, координатори, допомагали з транспортом, переміщенням, захистом. Народний дім у Перемишлі став і святинею, і штаб-квартирою, яка координує та організує допомогу. Цю підтримку побачили всі: і міжнародні організації, і політики та суспільні діячі. Та цього не було б без Ігоря Горківа, Андрія Комара та сотні тих, хто до них приєднався. Всі наші гуртки та відділи у Польщі включилися у допомогу біженцям. І представники влади, суспільства та медіа це побачили. Це найкраще свідчення того, які ми сильні, згуртовані та як потребуємо одне одного.

Україна, яка героїчно бореться, як і раніше, потребує підтримки. І наша громада віддано допомагає Україні. Іван Сирник, голова Щецінського відділу ОУП, та його волонтери організовують сотні транспортів з допомогою вартістю у мільйони злотих. Ці автівки їдуть на передову, до захисників в окопах, до лікарень та домів опіки постійно. Чим ми тільки не допомагали! Одяг, харчі, військова форма, рації, ноктовізори, дрони, медичне обладнання та ліки, автівки швидкої допомоги, машини та автобуси. Щоб це організувати, знадобилися сотні, а то й тисячі годин роботи, тисячі телефонних дзвінків, тривалі пошуки, закупівлі, координація... Власне, в кожному місті, де є наші люди, вони самі організовують допомогу або допомагають це робити полякам, польським організаціям та місцевій владі. Ми стали постійним тилом для ЗСУ та захисників. Тилом надійним та ефективним, тому що це перш за все наша війна.

Але ми також побачили масштаб допомоги Україні з боку Польщі та польського суспільства. Це все вибудувало потужний капітал на майбутнє, якого не можемо змарнувати. Люди допомогли людям, армія – армії, держава – державі, суспільство – суспільству. І це – в часи скрути та смертельної небезпеки, самовіддано, без жодного зиску. Тому рік 2022 – це рік великої суспільної польсько-української революції, яка дає нам шанс на нове майбутнє. Слова щирої подяки говоримо всім полякам, хто простягнув руку Україні. Це залишиться у нашій пам'яті назавжди!

Сьогодні, коли українські міста та села у темряві, де холодно, бракує води, газу, де над головою літають ракети та постійно лунає повітряна тривога, коли сотні населених пунктів зруйновано – народжується новий Народ, народжується нова Держава. Наша держава, за яку бореться її народ та суспільство. Це має бути держава – член Європейського Союзу, держава вільних людей, держава – друг і союзник Польщі та член НАТО, держава, в якій шануються закони, де процвітає демократія. Держава – протилежність «руского міра». За таку вільну, незалежну державу стоять в окопах та гинуть на фронті наші захисники: сильніші за сталь, палкіші за вогонь, потужніші за всі стихії, відважніші за левів, розумніші серед розумних. Слава Україні та її Народу, Збройним силам України! Ми маємо бути гідними їхньої жертви та сил. Україна як держава має бути їх достойна. І з тим ми хочемо увійти в новий 2023 рік. Рік Великої Перемоги, яка не має закінчитися на Параді, а перетвориться на Перемогу Відбудови та Перемогу Побудови Нової України! ■

Мирослав СКІРКА
Голова Об'єднання українців у Польщі

Фонд Український Народний Дім у Перемишлі
Fundacja Dom Ukraiński w Przemyślu, ul. Kościuszki 5, 37-700 Przemyśl
PLN: 88 1600 1462 1838 9708 6000 0001
ПІДТРИМАЙ РЕМОНТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ В ПЕРЕМИШЛІ!

eprasa.pl df0c956bc9

ПОДІЇ

Фото з сайту gov.pl

Дотація на рівні минулого року, причин для оптимізму немає

14 грудня відбулося 79-те засідання Спільної комісії уряду та національних і етнічних меншин – останнє в цьому році і перше від довгого часу у стаціонарному вигляді. На ньому розглядалися питання викладання і фінансування німецької мови, результати перепису населення та розмір дотацій для меншин на 2023 рік. На засіданні були присутні, зокрема, міністр освіти Пшемислав Чарнек та віцеміністр Даріуш Пйонтковський, який відтепер є членом Комісії та представляє там Міносвіти.

Німецькій меншині повертають 3 години мови

Міністерство національної освіти вже з нового навчального семестру хоче повернутися знову до 3 годин викладання німецької мови для дітей з німецької меншини, заявив Пшемислав Чарнек. У лютому 2022 року розпорядженнями Міносвіти кількість годин була зменшена до 1, а фінансування на навчання мови скоротили на 40 млн злотих. Це викликало протест представників німецької меншини, а також більшість Комісії – у червні 14 членів з 20 тимчасово припинили свою діяльність, вважаючи такі дії дискримінаційними, рішенням політичним, а не економічним.

Міністр Чарнек, однак, підкреслив, що гроші на викладання мови повинні отримувати «саме меншини, а не ті, хто ними прикидається», і задля цього повинна проводитися верифікація дітей.

– Німецьку як рідну мову вчить німець, а не поляк. Поляк вчить польську, – сказав міністр. Інакше це шахрайство, вважає він. Також Пшемислав Чарнек акцентував увагу на великому розмірі фінансової квоти, що виділяється на навчання німецької меншини.

Позаяк представники німецької меншини бойкотують засідання Комісії, слово від них мав депутат Ришард Ґалля. Він висловив схвалення з приводу повернення додаткових годин мови та висловив надію, що розпорядження МНО, яке прийняли швидко в лютому, також швидко і відмінять, аби повернутися до «певної нормальності». Згадав, що фінансування навчання наразі взяла на себе подекуди місцева влада, але це не може бути постійним рішенням, і в цьому питанні потрібен діалог.

Співголова Комісії Григорій Купріянович також потішився, що «дискримінація дітей німецької меншини припиняється», але зазначив, що, згідно із законом про нацменшини, ніхто не може бути змушений до доведення належності до певної меншини, тож до «верифікації» треба підходити обережно. Він також нарікнув на відсутність діалогу і згадав, що рішення приймали без врахування думки меншин, що є порушенням. Співголова Комісії нагадав, що субвенція не йде напряму меншинам, а виділяється місцевій владі, яка вже далі керує її на розвиток меншин. Самі ж меншини не мають вплив на розподіл грошей, що є проблемою, про яку вже неодноразово піднімалося питання. Фінансування не йде тільки й напряму на навчання мови, спростував таким чином тезу міністра освіти Григорій Купріянович.

– Меншини і самі виступають за ефективне використання субвенції. Однак, треба не зменшувати фінансування, а щоб воно йшло за призначенням, – зазначив співголова Комісії.

10% – «невизначені»

Перепис населення, що проходив у 2021 році, став вже третім дослідженням, в якому були поставлені питання про національну та етнічну приналежність, а також мову, яка використовується вдома. Остаточні дані ще відсутні, а попередні результати перепису, зокрема за національністю та мовним складом були оприлюднені 30.11.2022 року в Локальному банку даних. В них, зокрема, можна побачити, окрім «польська» та «непольська», таку категорію, як «невизначені», яка складає наразі 10%. У квітні 2023 року планується презентація 2-го етапу – будуть оприлюднені попередні результати в розрізі національно-етнічного складу населення та мови домашніх контактів із допрацюванням категорії «невизначені».

Члени Комісії цікавилися у присутніх на засіданні представників Головного управління статистики: чому так довго чекати результатів та чому категорія «невизначені» складає аж 10%? Лунали сумніви щодо різниці методологій дослідження та формулюванні питань про національність та мову, що не дає можливості порівняти результати перепису з різних років.

Роботи є багато, достатньо людей не взяло участі в переписі або не відповіло на ці питання, тож праця над встановленням категорії «невизначені» йде так повільно, – так звітували представники ГУС. Європейська комісія допускає показник у 3% для такої категорії, а інші країни, які запроваджують подібні питання до перепису, стикаються із супротивом людей, так, наприклад, в Чехії цей показник склав навіть 30%, пояснюють чиновники.

– З'ясування докладної кількості людей, які належать до певної національної меншини, впливає на формування відповідної соціальної атмосфери, на самосприйняття меншини, на те, як сприймає меншину держава. Тож дуже важливим є розібратися, ким є ці «невстановлені», – висловив занепокоєння Григорій Купріянович.

18 млн дотації – як і в минулому році

Емоції, як завжди, викликало питання розміру дотації на діяльність меншин на наступний рік. За даними Міністерства внутрішніх справ і адміністрації, сума залишилася на рівні минулого року і становить 18 222 788 злотих. Усього було подано 623 заявки, з них прийнято 456. Віцеміністр Блажей Побожий підписав цей розподіл дотацій 13 грудня, а вже 15 грудня в Сеймі було прийнято бюджет на 2023 рік.

Представники міністерства аргументували таку суму необхідністю загальної державної економії, натомість нагадали, що в 2022 році розмір дотації, аби нівелювати важкі наслідки ковіду, зріс одразу з 16 до 18 мільйонів.

Незадоволення панувало в залі: чому відхилили 1/3 заяв, чому економлять на меншинах, а не, скажімо, на каналі TVP, де «тонуть» державні гроші, як утримати офіси і працівників та продовжувати проводити культурну діяльність в умовах інфляції, яка кожного дня невпинно з'їдає кошти?

– Ми дуже вдячні за утримання дотації на рівні того року і знаємо, якою є ситуація в країні, – сказала представниця караїмської меншини Маріоля Абкович, виражаючи загальну думку, – але що я повинна сказати своїм працівникам? Видатки зростають, інфляція вже на рівні 17%, збільшується мінімальна зарплата, комунальні рахунки. Ми постаємо перед питанням закриття офісів, а наші працівники, яким ми даємо роботу, виходить, мусять виконувати частину роботи безкоштовно. Нам вдалося в міру безболісно пройти пандемічний час, але зараз ми стоїмо перед великим невідомим. Нема вже мови про якийсь розвиток, але тільки про виживання. Тож просимо про розуміння і можливість нас підтримати.

Зі свого боку представники МВСіА запевнили, що міністерство прикладає усі зусилля, аби знайти додаткові кошти і теж змушене економити на власній діяльності, але пропонували не бути надто оптимістичними.

***

Відповідно до рекомендації МВСіА, на поточну діяльність Об'єднання українців у Польщі у 2023 році виділять 350 тисяч злотих, на видання газети «Наше слово» – 460 тис. зл., річника «Український альманах-2024» – 25 тис. зл., діяльність осередків української культури – 245 тис. зл., хори та художні колективи – 185 тис. зл., дитячі фестивалі та конкурси – 50,5 тис. зл., Зустрічі на пограниччі – 39 тис. зл. та 47-й JarmaRock FEST – 15 тис. зл. ■

Тетяна ДАНЮЧЕНКО

Безпека Польщі та війна в Україні

Це головні теми зустрічі з політиками Громадянської платформи (ГП) у Кентшині, яка відбулася 28 листопада. Ініціатором заходу виступив голова місцевої ГП і представник української громади Збишко Гомза.

Поговорити з кентшинянами приїхали депутати Томаш Семоняк (колишній міністр оборони) і Януш Ціхонь та голова Комісії нацменшин Вармінсько-Мазурського сеймику Ярослав Слома. Несподіваним гостем став президент Всеукраїнської федерації «Спас» Олександр Притула із Запоріжжя. Він розповів про ситуацію на фронті, нелюдську поведінку окупантів та пригнічення цивільного населення. Дякуючи мешканцям Вармінсько-Мазурського воєводства за підтримку, Олександр Притула закликав розвивати безпекову готовність на місцевому рівні. Досвід України засвідчив, що перший удар агресора варто відбивати саме місцевими силами. Для Кентшинщини це якраз актуально, бо регіон розташований впритул до польсько-російського кордону. Конкретну ідею в цьому плані подав Збишко Гомза. Врахувавши думки багатьох місцевих мешканців, він підготував звернення у справі створення військової частини у Кентшині. Документ буде переданий міністру національної оборони. «На кордоні з росією лише у Кентшинському повіті немає військової частини. Тому лінія близько 300 км кордону належним чином не захищена, а з російського боку вже давно стягнули важку військову техніку в околиці нашого повіту», – зауважив Збишко Гомза. Він також звернув увагу, що військова частина означає появу нових робочих місць. Її створення повністю підтримали гості кентшинської зустрічі. Депутат Томаш Семоняк зауважив, що це може стати належною відповіддю на страхи людей, які живуть біля кордону з Калінінградською областю. Крім цього, колишній міністр оборони вважає, що війна в Україні, на жаль, може тривати довго і переходити в різні фази інтенсивності. Такий песимізм, за словами політика, виникає через актуальний брак площини для порозуміння. «Однак цей песимізм має нас мобілізувати до ще більшої підтримки українців», – зауважив Томаш Семоняк. Наводячи приклад України, він говорив також про потребу модернізації армії та військового зміцнення таких місць, як Кентшинщина. Ці завдання мають виконуватися попри політичний розбрат. Водночас політик зауважив, що НАТО має розроблені плани дій на випадок агресії у цьому регіоні. ■

Григорій СПОДАРИК
Фото автора статті

eprasa.pl df0c956bc9

ПОДІЇ

Різдвяний аукціон для українських військових

«Різдво не у всіх тепер однакове. Ми проведемо його з родиною, в теплих домівках, біля ялинки, а українські військові – далеко від рідних, в окопах. Темрява, холод, багнюка – це їхня повсякденна реальність, і такими будуть також їхні свята. Щоб їх підтримати, ми організовуємо ярмарок, кошти від якого підуть на купівлю теплих штанів, курток, взуття і калош. Усі ці речі до рук бійців передасть особисто Ольга Соляр, яка постійно їздить з допомогою на фронт, в тому числі до бійців 126-ї бригади, яка наразі під Херсоном. Забезпечити цю підтримку – в НАШИХ СИЛАХ, тож давайте зробимо це!» – такими словами товариство «Майстерня» у Кошаліні закликає брати участь у різдвяному аукціоні й тим самим допомогти українським військовим.

Ідею організувати аукціон товариству «Майстерня», а точніше його голові Дарії Антошко, подав знайомий поляк Радослав Войцеховський. Він мав українську листівку, яку придбав під час іншого аукціону, де збирались кошти для України. І ця листівка поклала початок різдвяному аукціону.

Дарії Антошко думка дуже сподобалась – вона передала її товариству «Майстерня», а також Кінзі Мєльчарек – польці, яка відіграла значну роль у зборі допомоги потребуючим на початку війни та організації виставки дитячих робіт «Я покажу свою Україну». До акції долучилася і Ірина Кєжковська, кандидатка педагогічних наук, соціальна педагогиня і психологиня, яка допомагала описувати малюнки до виставки «Я покажу свою Україну» та розмовляла з дітьми – свідками війни під час зйомок документального фільму про війну очима малюків. Перші лоти на аукціон подали саме пані Ірина, яка приватно займається, зокрема, рукоділлям та виготовленням біжутерії, та товариство «Майстерня». Потім долучилася Моніка Максимюк – товаришка Кінґи Мєльчарек, яка також подарувала багато біжутерії та зробила описи до всіх предметів. А на фейсбуці лоти виставляла Наталя Беґедза (facebook.com/MajsterniaKoszalin). Аукціон розпочався 9 грудня і мав закінчитися 19-го, однак з огляду на велике зацікавлення триватиме довше.

Дарія Антошко зізнається: не сподівалася, що відгук буде аж таким, тим паче що нині все складніше збирати кошти. Втім, до акції долучалися як приватні особи, так і різні підприємства, які дарували книжки, картини, графіку, ваучери, ювелірні вироби, сорочки тощо. Під час аукціону можна також придбати малюнки дітей, які стали свідками жорстокої війни. Оскільки аукціон проводиться разом з Ольгою Соляр – відомою як у Польщі, так і в Україні волонтеркою, – то на нього потрапив навіть гвинтівковий снаряд від кулемета «Браунінг М2», привезений з фронту з Донецької області. Зараз його можна використовувати як маленьку вазу для квітів. А ще – три снаряди від гранатомета AGD, також привезені з фронту в Донецькій області. Нині вони ідеально підходять в ролі скляночок, щоб випити за перемогу! Щодня на аукціон виставляють нові предмети. За виручені кошти придбають теплі речі для військових.

Першого дня аукціону було зібрано 880 зл., другого – 1205 зл., а третього – 800 зл. А взагалі організатори сподіваються зібрати щонайменше 10 тис. зл. Дарія Антошко зізнається: коли стартував аукціон, вона мріяла, аби зібрати 2 тис. зл., однак вже після першого дня збагнула, що коштів буде набагато більше. Вона дякує всім, хто взяв участь в аукціоні і таким чином допоміг українським військовим. На час закриття номера стало відомо, що 10 тисяч вже зібрано, тож організатори мають надію назбирати грошей на машину для вояків.

Різдвяний аукціон – це одна з багатьох акцій, які останнім часом організовувало товариство «Майстерня». Тут варто згадати різдвяний ярмарок у Центрі культури 105, під час якого також малювали різдвяні листівки для бійців. Акція «Поділися побажаннями» – це можливість зичити українським військовим насамперед миру та здоров'я. Організатори акції хотіли, аби ми пам'ятали про тих, хто зустріне це Різдво у холоді, багнюці, під ракетами та бомбами. Зустріне не вдома, а в окопах, захищаючи весь світ від навали. І закликали усіх допомогти, хоча б у такий спосіб, зборoти зло та йти разом до перемоги! ■

Анна ВІННИЦЬКА

Українки в ґмінній Раді сеньйорів

У ґміні Барцяни (Вармінсько-Мазурське воєводство) 2 грудня відбулися вибори до місцевої Ради сеньйорів. Щиро тішимося, що до управи було обрано двох українок.

Найбільшу довіру здобула Ліда Лойко. Її сеньйори обрали головою Ради. Пані Ліда до виходу на пенсію була вчителькою і наразі залишається активною громадською діячкою. Вона є, зокрема, головою гуртка Об'єднання українців у Польщі (ОУП) у місцевості Генсікі. Належить до парафіяльної ради церкви Асун, де відповідає за ведення парафіяльної хроніки. Ліда Лойко була також заступницею голови редакційної колегії монографії «Педагогічний ліцей №2 в Бартошицях», яка вийшла друком у 2018 р. Вона є організаторкою і співорганізаторкою низки українських заходів та оздоровчих поїздок в Україну. До генсіцького ОУП належить також Ірина Девалій, яку барцянські сеньйори обрали на пост секретаря. З тими обов'язками не має виникнути проблеми, оскільки таку роботу Ірина вже виконує у своєму гуртку. Обидві пані відразу після початку повномасштабної агресії росії включилися в організацію допомоги Україні.

▲ Ірина Девалій

▲ Ліда Лойко та Марта Камінська

– Ми прагнемо робити усе, щоб життя стало трішки кращим і щасливішим, – говорила Ліда Лойко, дякуючи сеньйорам за довіру. Вона також запевнила, що, коли це стане можливим, спробує знов організувати поїздки в Україну з лікувальною метою. Вона як голова Ради планує розпочати і заняття з підвищення комп'ютерної грамотності сеньйорів. З боку війта ґміни Барцяни Марти Камінської голова та депутати Ради отримали запевнення у цілковитій підтримці цього та інших проєктів. Слід також нагадати, що цього року завдяки зусиллям війта ґміна здобула 4 млн злотих на ремонт двох сільських світлиць. Одна з них знаходиться в Асунах і слугує осередком української культури. Ґміна Барцяни також активно допомагає Україні у співпраці з українським партнером – самоврядуванням Печеніжина у Івано-Франківській області. Наразі, наприклад, ґміна організує святковий збір речей та коштів для українських партнерів (кошти можна перерахувати на рахунок Управління ґміни: 30 8851 1021 2003 0300 5035 0035 з припискою – Darowizna Ukrainie). Більше інформації, в тому числі про актуальні потреби, на які ведеться збір, можна отримати за тел. 691 017 727. ■

Григорій СПОДАРИК

Фото автора статті

eprasa.pl df0c956bc9

2023

СІЧЕНЬ

1 Нд. Новий рік

2 Пн. Данила
3 Вт. Уляни
4 Ср. Анастасії
5 Чт. Єви і Адама
6 Пт. Св.вечір, Trzech Króli
7 Сб. Різдво Христове
8 Нд. Собор Богородиці

9 Пн. **Степана**
10 Вт. Агафії
11 Ср. Дмитра
12 Чт. Анісії
13 Пт. Меланії
14 Сб. **Василія**
15 Нд. Сергія

16 Пн. Ірини
17 Вт. Олександра
18 Ср. **Щедрий вечір**
19 Чт. **Богоявління Госп.**
20 Пт. Опанаса
21 Сб. Віктора
22 Нд. Антоніни

23 Пн. Григорія
24 Вт. Теодосія
25 Ср. Тетяни
26 Чт. Якова
27 Пт. Ніни
28 Сб. Олени
29 Нд. Максима

30 Пн. Антоніни
31 Вт. Афанасія

ЛЮТИЙ

1 Ср. Макара
2 Чт. Інни
3 Пт. Євгена
4 Сб. Петра
5 Нд. Климента

6 Пн. Ксені
7 Вт. Григорія
8 Ср. Аркадія
9 Чт. Івана
10 Пт. Ольги
11 Сб. Ігнатія
12 Нд. Трьох святителів

13 Пн. Івана
14 Вт. Давида
15 Ср. **Стр. Господнє**
16 Чт. Симеона
17 Пт. Юрія
18 Сб. Агафії
19 Нд. М'ясопусна

20 Пн. Луки
21 Вт. Теодора
22 Ср. Никифора
23 Чт. Валентини
24 Пт. Теодора
25 Сб. Мелетія
26 Нд. Сиропусна

27 Пн. **Поч.Вел.Посту**
28 Вт. Єфросинії

2023-й – рік Юрія Новосільського в Польщі

БЕРЕЗЕНЬ

1 Ср. Данила
2 Чт. Маріанни
3 Пт. Віктора
4 Сб. Макара
5 Нд. Ярослава

6 Пн. Тимотея
7 Вт. Всеволода
8 Ср. Полікарпа
9 Чт. Івана
10 Пт. Тараса
11 Сб. Льва
12 Нд. Прокопа

13 Пн. Василя
14 Вт. Євдокії
15 Ср. Арсена
16 Чт. Марти
17 Пт. Вячеслава
18 Сб. Адріана
19 Нд. Федора

20 Пн. Євгена
21 Вт. Афанасія
22 Ср. Валерія
23 Чт. Анастасії
24 Пт. Софрона
25 Сб. Григорія
26 Нд. Христини

27 Пн. Ростислава
28 Вт. Іларіона
29 Ср. Юліана
30 Чт. Олексія
31 Пт. Макара

eprasa.pl df0c956bc9

Дитячому фестивалю української культури в Ельблонзі – 55 років

КВІТЕНЬ

1 Сб. Дарії
2 Нд. Світлани

3 Пн. Любомира
4 Вт. Василини
5 Ср. Микити
6 Чт. Гаврила
7 Пт. **Благовіщення Богород.**
8 Сб. Лариси
9 Нд. Вербна, Wielkanoc

10 Пн. Стефана, Pon.Wielk.
11 Вт. Марка
12 Ср. Івана
13 Чт. Євгенії
14 Пт. Захара
15 Сб. Ксенії
16 Нд. Великдень

17 Пн. **Світлий**
18 Вт. **Світлий**
19 Ср. Мефодія
20 Чт. Юрія
21 Пт. Іродіона
22 Сб. Юрія
23 Нд. Провідна

24 Пн. Антона
25 Вт. Василія
26 Ср. Артемона
27 Чт. Мартина
28 Пт. Мстислава
29 Сб. Ірини
30 Нд. **Мироносиць**

ТРАВЕНЬ

1 Пн. Św. Pracy
2 Вт. Теодора
3 Ср. Św. Konstytucji
4 Чт. Віталія
5 Пт. Всеволода
6 Сб. **Юрія**
7 Нд. Олексія

8 Пн. Марка
9 Вт. Василя
10 Ср. Симеона
11 Чт. Максима
12 Пт. Івана
13 Сб. Якова
14 Нд. Тамари

15 Пн. Бориса
16 Вт. Тимофія
17 Ср. Славомира
18 Чт. Ірини
19 Пт. Дениса
20 Сб. Давида
21 Нд. Арсенія

22 Пн. Миколи
23 Вт. Таїсії
24 Ср. Кирила
25 Чт. **Вознесіння Госп.**
26 Пт. Маріанни
27 Сб. Дмитра
28 Нд. Зелені свята

29 Пн. Теодора
30 Вт. Христини
31 Ср. Єремія

ЧЕРВЕНЬ

1 Чт. Костянтина
2 Пт. Патрикія
3 Сб. Олени
4 Нд. Зшестя св.Духа

5 Пн. Адріана
6 Вт. Симеона
7 Ср. Марії
8 Чт. Boże Ciało
9 Пт. Іларіона
10 Сб. Микити
11 Нд. Теодосії

12 Пн. Ісаака
13 Вт. Петра
14 Ср. Юстини
15 Чт. Никифора
16 Пт. Лукіяна
17 Сб. Северина
18 Нд. Пресв. Євхаристії

19 Пн. Уляни
20 Вт. Антоніни
21 Ср. Теодора
22 Чт. Теклі
23 Пт. Митрофана
24 Сб. Варфоломія
25 Нд. Андрія

26 Пн. Антоніни
27 Вт. Миколи
28 Ср. Григорія
29 Чт. Івана
30 Пт. Мануїла

eprasa.pl df0c956bc9

Спільна акція пластунів та польських гарцерів «Полум'я братерства» відбудеться вже вп'ятє

ЛИПЕНЬ

1 Сб. Леонтія
2 Нд. **Всіх св.укр.народу**

3 Пн. Інни
4 Вт. Юліана
5 Ср. Зінаїди
6 Чт. Артема
7 Пт. **Різдво Ів.Хр.**
8 Сб. Давида
9 Нд. Георгія

10 Пн. Сергія
11 Вт. Германа
12 Ср. **Петра і Павла**
13 Чт. Андрія
14 Пт. Косми і Даміана
15 Сб. Ангеліни
16 Нд. Андрія

17 Пн. Марти
18 Вт. Анни
19 Ср. Антона
20 Чт. Томи
21 Пт. Даниїла
22 Сб. Олександра
23 Нд. Антонія

24 Пн. Ольги
25 Вт. Арсена
26 Ср. Мирослава
27 Чт. Степана
28 Пт. **Володимира**
29 Сб. Юлії
30 Нд. Лазаря

31 Пн. Еміліяна

СЕРПЕНЬ

1 Вт. Романа
2 Ср. Іллі
3 Чт. Онуфрія
4 Пт. Магдалини
5 Сб. Теофіла
6 Нд. Бориса

7 Пн. Анни
8 Вт. Параскеви
9 Ср. Пантелеймона
10 Чт. Юліана
11 Пт. Костянтина
12 Сб. Максима
13 Нд. Веніаміна

14 Пн. Антона
15 Вт. Wnieb.NMP
16 Ср. Антона
17 Чт. Євдокії
18 Пт. Христини
19 Сб. **Преоб. Господ.**
20 Нд. Марини

21 Пн. Леоніда
22 Вт. Матія
23 Ср. Романа
24 Чт. **День Нез.Укр.**
25 Пт. Олександра
26 Сб. Максима
27 Нд. Теодосія

28 Пн. **Усп. Богородиці**
29 Вт. Ганни
30 Ср. Мирона
31 Чт. Георгія

ВЕРЕСЕНЬ

1 Пт. Андрія
2 Сб. Аделіни
3 Нд. Тадея

4 Пн. Зенона
5 Вт. Іринея
6 Ср. Арсенія
7 Чт. Варфоломія
8 Пт. Наталії
9 Сб. Сави
10 Нд. Анни

11 Пн. **Усік.гол.Ів.Хр.**
12 Вт. Данила
13 Ср. Петра
14 Чт. Марфи
15 Пт. Антона
16 Сб. Василини
17 Нд. Мойсея

18 Пн. Єлисавети
19 Вт. Кирила
20 Ср. Івана
21 Чт. **Різдво Богород.**
22 Пт. Анни
23 Сб. Андрія
24 Нд. Теодори

25 Пн. Семена
26 Вт. Корнилія
27 Ср. **Воздв.Чесн.Хр.**
28 Чт. Микити
29 Пт. Віктора
30 Сб. Софії, Віри, Надії, Любові

eprasa.pl df0c956bc9

У Революції гідності в Україні – 10-та річниця

ЖОВТЕНЬ

1 Нд. Аріадни

2 Пн. Ігоря
3 Вт. Михайла
4 Ср. Дмитра
5 Чт. Макара
6 Пт. Івана
7 Сб. Теклі
8 Нд. Євросинії

9 Пн. Єфрема
10 Вт. Зінаїди
11 Ср. Вячеслава
12 Чт. Феофана
13 Пт. Михайла
14 Сб. **Покров Богород.**
15 Нд. Юстини

16 Пн. Дениса
17 Вт. Вероніки
18 Ср. Олексія
19 Чт. Томи
20 Пт. Сергія
21 Сб. Пелагії
22 Нд. Якова

23 Пн. Андрія
24 Вт. Пилипа
25 Ср. Кузьми
26 Чт. Веніаміна
27 Пт. Параскевії
28 Сб. Лукіяна
29 Нд. Євпраксії

30 Пн. Андрія
31 Вт. Луки

ЛИСТОПАД

1 Ср. Wszystkich Św.
2 Чт. Артема
3 Пт. Іларіона
4 Сб. Олександра
5 Нд. Якова

6 Пн. Арети
7 Вт. Маркіяна
8 Ср. Димитрія
9 Чт. Нестора
10 Пт. Неоніли
11 Сб. Święto Niepodległości
12 Нд. Зиновії

13 Пн. Никодима
14 Вт. Демяна
15 Ср. Маркіяна
16 Чт. Юрія
17 Пт. Івана
18 Сб. Григорія
19 Нд. Луки

20 Пн. Йосафати
21 Вт. **Михайла**
22 Ср. Антона
23 Чт. Ореста
24 Пт. Мини
25 Сб. Йосафата
26 Нд. Івана

27 Пн. Варвари
28 Вт. Дмитра
29 Ср. Матея
30 Чт. Григорія

ГРУДЕНЬ

1 Пт. **Романа**
2 Сб. Варлаама
3 Нд. Анатолія

4 Пн. **Введення у храм Богород.**
5 Вт. Архипа
6 Ср. Олександра
7 Чт. Катерини
8 Пт. Климента
9 Сб. Георгія
10 Нд. Всеволода

11 Пн. Стефана
12 Вт. Парамона
13 Ср. **Андрія**
14 Чт. Наума
15 Пт. Андрія
16 Сб. Софонії
17 Нд. **Варвари**

18 Пн. Захара
19 Вт. **Св. Миколая**
20 Ср. Антона
21 Чт. Кирила
22 Пт. **Анни**
23 Сб. Ангеліни
24 Нд. Данила

25 Пн. Boże Narodzenie
26 Вт. Boże Narodzenie
27 Ср. Іларіона
28 Чт . Стефана
29 Пт. Соломії
30 Сб. Єлисавети
31 Нд. Зої

eprasa.pl df0c956bc9

ПІДЛЯШШЯ

Лавреати Підляської науково-літературної нагороди за 2022 рік

Метою створення Підляської науково-літературної нагороди є вшанування та нагородження людей, які відіграють важливу роль у функціонуванні, дослідженні та розвитку української культури та мови Підляшшя. Нагороду засновано навесні 2022 року рішенням управ Товариства «Підляський науковий інститут» та Союзу українців Підляшшя.

Нагорода присуджується у чотирьох категоріях: «Літературна творчість», «Наукова діяльність», «Науково-популярна діяльність», «Публіцистична творчість». Нагорода може присуджуватися фізичним особам, заслуженим у сфері функціонування, дослідження чи розвитку української культури та мови Підляшшя в окремих категоріях.

У категорії «Літературна творчість» нагорода присуджується особам родом із Підляшшя, які творять літературу українською мовою (літературною мовою або підляською українською говіркою). У категорії «Наукова діяльність» нагорода присуджується науковцям, заслуженим у сфері досліджень Підляшшя, зокрема української культури та мови регіону або історії чи сьогодення української громадськості Підляшшя. У категорії «Науково-популярна діяльність» нагорода присуджується особам, які здійснюють заходи щодо популяризації знань про Підляшшя, зокрема про українську культуру та мову Підляшшя або історію чи сьогодення української громадськості Підляшшя. У категорії «Публіцистична творчість» нагорода присуджується журналістам та іншим творцям, які ведуть журналістську чи репортажну діяльність у різних медіа: пресі, радіо чи телебаченні, займаючись питаннями, пов'язаними з Підляшшям, зокрема українською культурою та мовою регіону або історією чи сьогоденням української громадськості Підляшшя.

Нагороду присуджує Капітула, у склад якої увійшли особи, які діють задля збереження та розвитку української мови і культури Підляшшя, вказані управами суб'єктів, що заснували Нагороду, тобто Товариство «Підляський науковий інститут» та Союз українців Підляшшя. Членами Капітули ПНЛН є зараз: д-р Андрій Артем'юк, Юрій Гаврилюк, д-р Григорій Купріянович та Людмила Лабович.

Підляську науково-літературну нагороду вперше присудили в 2022 році. Рішення про присудження Нагороди за 2022 рік Капітула Нагороди прийняла на своєму засіданні 30 вересня 2022 року. Урочисте проголошення лавреатів та церемонія вручення Нагород за 2022 рік відбулося 6 листопада 2022 року в Більську на Підляшші.

Інформація про Нагороду та її Лавреатів розміщена на сайті Підляського наукового інституту (pninstytut.org) та на фейсбук-сторінці ПНІ (Підляський науковий інститут – Podlaski Instytut Naukowy).

Заснування та присуджування Нагороди є однією із трьох дій публічного завдання «Промоція української мови та культури Підляшшя», що фінансується з коштів Національного інституту свободи – Центру розвитку громадянського суспільства в межах Урядової програми Фонд громадських ініціатив NOWEFIO на 2021-2030 роки.

Категорія «Літературна творчість»

Іван Киризюк

Іван Киризюк (1949-2021) – підляський український поет, автор численних збірок віршів. Поетичні твори писав українською говіркою рідного села Крив'ятичі та українською літературною мовою. Поетичну творчість почав у 12-річному віці. Дебютував поезіями українською говіркою в 1971 році у білоруськомовному тижневику «Ніва» (Білосток). Від 80-х рр. XX ст. розміщував свої поезії на сторінках українського тижневика «Наше слово» та додатку до нього «Наша культура», щорічника «Український календар» (пізніше «Український альманах»), згодом в Українському часописі Підляшшя «Над Бугом і Нарвою» та в щорічнику «Український літературний провулок». Його твори друкувалися також у періодичних виданнях в Україні та в українській діаспорі. Автор поетичних збірок «Моя батьківщина – Підляшшя» (Люблін, 1982), «Пісні моєї сторони» (Більськ-Підляський, 1985), «Моїй батьківщині» (Варшава, 1986), «Весна з русалками» (Більськ-Підляський, 1995), «На дорозі із кирилиці» (Париж-Львів-Цвікау, 1995), «Смак ягоди ожини» (Більськ-Підляський, 1999), «Кольори життя» (Більськ, 2008), «Кондак жайворонка» (Більськ, 2021). Член Національної спілки письменників України.

Іван Киризюк родом з села Крив'ятичі у Вурлянській ґміні. Будівельник за професією, на початку 70-х XX ст. деякий час працював на терені надсянської Західної Бойківщини, відтак працівник Міської управи у Більську. Був заступником бургомістра міста Більськ (1998-2002). Один із починателів і лідерів українського відродження на Північному Підляшші. Брав активну участь в організації в Більську українського культурного середовища, між іншим, видавав рукописний літературний щорічник «Наш голос». Писав статті до української преси у Польщі. Протягом десятиліть залучений в українське громадське життя на Північному Підляшші, брав участь у створенні українських організаційних структур в регіоні. Був співзасновником гуртка Українського суспільно-культурного товариства в Більську, головою Підляського відділу Об'єднання українців у Польщі, заступником голови Союзу українців Підляшшя. Був одним із ініціаторів та організаторів навчання української мови на Північному Підляшші.

Івана Киризюка можна вважати прекурсором літературної творчості рідними підляськими українськими говірками у середовищі народжених наприкінці 40-х та в 50-60-х рр. XX ст. молодих уродженців Більського і Гайнівського повітів, що стало важливим елементом українського національно-культурного пробудження на Північному Підляшші у 80-х рр. XX ст. Протягом пів століття був однією з ключових постатей українського літературного процесу на Північному Підляшші наприкінці XX та на початку XXI ст.

10.

Історичний календар
листопад

6 грудня 1892 р. у селі Тустановичі на Львівщині народився Роман-Микола Дашкевич (1892–1975), політичний і військовий діяч, генерал-хорунжий Армії Української Народної Республіки, один із засновників української артилерії.

Походив із сім'ї священника. Навчався на юридичному факультеті Львівського університету. Ще зі студентських років брав активну участь в українському національно-визвольному русі. Організував молодіжне товариство «Січові стрільці-II» (1913). Один із організаторів Галицько-буковинського куреня січових стрільців (1917), перетвореного в курінь Січових стрільців. За власні кошти закупив січовикам не лише мундири, а й зброю. Брав участь у боях за Київ у 1918-му, командував гарматним полком і гарматною бригадою Січових стрільців. Після поразки Української революції (1917–1921) – співорганізатор Української військової організації (1920), відновив організацію товариства «Січ» у Галичині (1921–1922), очолював спортивно-гімнастичне товариство «Луг» (1926–1939).

11 грудня 1618 р. після тривалої військової кампанії Річ Посполита й російська держава уклали Деулінське перемир'я. Польський королевич Владислав Ваза, скориставшись запрошенням московського боярського уряду («Семибоярщини») намагався завоювати російський престол. У грудні 1617-го польське військо вирушило до москви, але місцеві мешканці не відчинили браму. Польське військо взяло в облогу російську столицю. Але облога виявилась невдалою. Тому Варшава змушена була покликати на підмогу запорозьких козаків, пообіцявши їм збільшення козацького реєстру, гарну платню, свободу православної віри та визнання адміністративної й судової автономії України. 20-тисячне козацьке військо, на чолі з гетьманом Петром Конашевичем-Сагайдачним успішно захопило ряд укріплених міст московії. У жовтні штурмували москву, спустошили навколишні міста й захопили Калугу. Це змусило росіян піти на переговори та стати поступливішими. Деулінське перемир'я заключалось на чотирнадцять років. московія поступилась низкою територій. До Речі Посполитої відходила територія Смоленщини й Чернігово-Сіверська земля (Чернігів та Новгород-Сіверський).

12 грудня 1890 р. у селі Воля Якубова на Львівщині народився Андрій Мельник (1890–1964), організатор формації Січових стрільців у Києві, один із організаторів Української військової організації (УВО), голова проводу Організації українських націоналістів (ОУН) із 1938-го.

Командував сотнею Легіону Українських січових стрільців у 1914–1916 роках на австрійсько-російському фронті. Учасник боїв на Маківці і Лисоні. Пройшов через російський полон, де познайомився з Євгеном Коновальцем. Один із організаторів Куреня січових стрільців у 1918-му, який згодом став полком, а далі – дивізією й корпусом.

В одному з його наказів того часу зазначалося: «Рішуче переслідувати тих провокаторів, які розсіюють чутки про можливість єврейських погромів або агітують за них, і віддавати під військово-політичний суд як злочинців супроти Української Народної Республіки». Начальник штабу Дієвої Армії УНР у 1919-му.

Один із тих, хто не втратив віру в Українську державу після поразки Української Народної Республіки. Став співзасновником УВО, крайовим комендантом. Долучився до створення ОУН. У 1938-му, після загибелі Євгена Коновальця, очолив Провід українських націоналістів.

Під час радянсько-німецької війни перебував у Берліні, покладав певні надії на співпрацю з Гітлером задля створення українських збройних формувань, однак швидко розчарувався у німецькій політиці щодо України. Організував відправку до великих міст України «похідних груп» для розгортання пропагандистської роботи, керував діяльністю ОУН на українських землях. Це викликало невдоволення гітлерівців. Від початку 1942-го утримувався під домашнім арештом, а з лютого 1944-го – у концтаборі Заксенгаузен.

У післявоєнний період всі сили присвятив боротьбі за консолідацію емігрантських сил. У 1947-му обраний довічним головою ОУН. У 1957-му виступив із програмою створення Світового конгресу українців, яка була реалізована вже після його смерті. «...немає найменших підстав сумніватися, що настане час, коли затріщить московсько-більшовицька імперія і розсиплеться на порох, а на її руїнах поряд з іншими вільними народами постане визволена з нестерпного рабства Україна, будуючи власне життя, у власній державі, ні від кого незалежній державі», – пророче писав Андрій Мельник.

23 грудня 1910 р. у Києві у родині Дмитра та Катерини Антоновичів народилася дочка Марина (1910–1997) – культурна діячка, літературознавиця, критикиня. Дружина Ярослава Рудницького – мовознавця, науковця, громадського діяча.

Від початку 1920-х років разом з родиною переїхала за кордон. Закінчила гімназію в Чехословаччині. Вивчала мистецтво та філологію у Берліні, Карловому університеті та Українському вільному університеті в Празі. Протягом 1937–1945 років викладала в Українській реальній гімназії у Ржевницях (Чехословаччина).

Після Другої світової війни переїздить до Канади. Тут вона у 1950–1960-х роках викладає українську та російську мови та літературу у Манітобському університеті у Вінніпезі. Долучається до пластового руху в Канаді, керуючи фізкультурою та спортом в українських пластових таборах.

Марина Антонович-Рудницька займається літературною діяльністю. Публікує численні статті з мистецтвознавства та літературної критики в українських газетах, журналах, збірках діаспори. Серед її досліджень вирізняється дослідження життя та творчості Олекси Стефановича (близький друг родини Антоновичів ще під час їх перебування у Чехословаччині), видане 1970-го. ■

Підготувала Олена ГУМЕНЮК

eprasa.pl df0c956bc9

ПІДЛЯШШЯ

Продовження з 9 сторінки

Категорія «Наукова діяльність»

Микола Рощенко

Микола Рощенко – історик та філолог, доктор гуманітарних наук, автор численних наукових та популярно-наукових публікацій про історію Підляшшя, українські говірки, фольклор та етнографію регіону. Автор першої фундаментальної монографії підляського міста Кліщелі. У колі наукових зацікавлень дослідника є також історія Холмщини в XIX та XX ст., минуле Православної Церкви, історія України та українців у Польщі. Ініціатор та організатор численних наукових заходів. Був одним із редакторів та видавців спадщини підляського поета та перекладача Петра Куприсия. Останніми роками дослідник багато уваги присвячує питанням демографії, підготував монографію присвячену статистиці українського населення Холмщини і Підляшшя в XIX-XX ст.

Родом із підляського міста Кліщелі. Випускник і довголітній працівник Університету Марії Кюрі-Склодовської в Любліні, був також викладачем у Вищій православній духовній семінарії в Яблочині. Зараз пенсіонер. Продовжує наукову діяльність, зв'язаний з Підляським науковим інститутом, член Наукової ради ПНІ. Хобі: шахи. Протягом десятиліть один із лідерів української громадськості Підляшшя та Любліна, організатор численних заходів. Очолював різні українські організаційні структури в Любліні: Люблінський гурток Українського суспільно-культурного товариства, Люблінський відділ Українського Товариства. Співзасновник і перший головний редактор Українського часопису Підляшшя «Над Бугом і Нарвою». Кандидат українського середовища Північного Підляшшя у виборах до Сейму зі списку Виборчого комітету православних (1991). Відзначений багатьма державними, університетськими та громадськими нагородами і званнями. Почесний член Товариства любителів Кліщелівської землі та інших організацій. Цього року відзначає 80-річний ювілей.

Д-р Микола Рощенко від понад пів століття відіграє важливу роль у вивченні та популяризації української культурної спадщини та історії Підляшшя. Має значимий вплив на формування українського наукового середовища регіону, виконуючи роль корифея і ментора для молодшого покоління українських дослідників родом з Підляшшя.

Категорія «Популярно-наукова діяльність»

Юрій Плева

Юрій Плева – любитель, дослідник і популяризатор підляської історії та культури. Автор трьох популярно-наукових, багатоілюстрованих книжок про села в ґміні Чижі: «Kuraszewo lata minione», «Lady, Leniewo, Podrzeczany – na bielskim hostinciu» та «Kojły, Osówka, Szostakowo: tam, gdzie carowie bywali...», які у цікавій і доступній формі розказують локальну історію місцевим мешканцям, зацікавлюють минулим і спадщиною Малої Батьківщини та предків. Автор різноманітних статей про історію, мову і традицію підляського села, учасник конференцій та зустрічей, на яких представляє доповіді, присвячені цій проблематиці. У колі його зацікавлень, перш за все, історія та культура Малої Батьківщини – рідного села та навколишніх місцевостей у ґміні Чижі. Багато років він записує усні перекази найстаріших мешканців, збирає старі фотографії, відшукує давні документи в архівах. Зараз готує до друку свою четверту книжку.

Юрій Плева родом із села Курашево у ґміні Чижі. Випускник Лісового технікуму в Біловежі. Працював у лісництві. Має власне рільниче господарство. Веде власну господарську діяльність, спеціалізується у продажі здорових харчів. Хобі: лісництво, фотографування, велосипедні мандрівки з друзями підляськими селами і містечками. Член редакції Українського часопису Підляшшя «Над Бугом і Нарвою». Член Підляського генеалогічного товариства. Займається літературною творчістю, є автором оповідань, писаних рідною українською говіркою села Курашево.

Юрій Плева у своїх виданнях показує часто невідомі сторінки місцевої підляської історії, зосереджуючись на минулому малих громад та звичайних людей, а також багатство народної культури підляського села. Він популяризує рідну українську говірку, показуючи, що «по-свойому можна не оно говориті, алє тоже пісаті». Це одна з тих постатей, які відіграють важливу роль у популяризації знань про культуру, мову та історію Підляшшя, про що свідчить дуже велика популярність його книжок.

Категорія «Публіцистична творчість»

Євген Рижик

Євген Рижик – радіожурналіст Польського Радіо Білосток з 1992 року, автор підляської радіопередачі українською мовою «Думка українська», яка представляє різні виміри життя Підляшшя, зокрема функціонування української мови, культури і традиції регіону та його історію і сьогодення. За 30 років підготував біля 2 тисяч передач. Автор кількох десятків радіорепортажів, а також кількасот інших передач, зокрема присвячених проблематиці рільництва та природи. Від понад 20 років робить записи проповідей українською мовою для православної передачі Польського Радіо Білосток «Духовні зустрічі». Автор численних статей про Підляшшя на сторінках українського тижневика «Наше слово» у 80-90-ті роки XX ст. Один із ініціаторів створення Українського часопису Підляшшя «Над Бугом і Нарвою».

Родом із підляського села Кнориди біля Більська. Випускник факультету географії та регіональних студій Варшавського університету. У 80-90-ті – науково-дидактичний працівник у Вищій педагогічній школі в Кєльцах, Університеті Марії Кюрі-Склодовської в Любліні, Центрі наукових досліджень у Білостоці та Білостоцькій політехніці. У ході наукових досліджень займався, зокрема, питаннями геоморфології та кліматології в полярних регіонах, був співорганізатором і учасником експедицій на Західному Шпіцбергені. Зараз веде також родинне рільниче господарство, яке спеціалізується на вирощуванні смородини. Хобі: туризм та марафони. У 80-ті роки XX ст. один із починателів та лідерів українського руху на Північному Підляшші. Ініціатор і організатор численних українських культурних і туристичних заходів на Підляшші. Залучений у діяльність Громадської комісії опіки над пам'ятками церковного мистецтва Товариства догляду за пам'ятками. Один із ініціаторів створення українських радіопередач на Підляшші. Співзасновник та член керівних органів українських організаційних структур у регіоні: гуртків Українського суспільно-культурного товариства, Підляського відділу Об'єднання українців у Польщі, Союзу українців Підляшшя. Ініціатор відновлення навчання української мови на Підляшші.

Євген Рижик є однією із ключових постатей української журналістики на Підляшші, з особливо довгим стажем та досвідом і майстерністю журналістської роботи. Його публіцистична, журналістська та репортажна творчість десятиліттями формує обличчя українського медійного простору на Підляшші та здобуває визнання читачів та слухачів. ■

Підляський науковий інститут

СПОГАД

15-річний в'язень Явожна, який зміг стати професором університету

Минув рік з дня смерті професора, доктора габ. Михайла Гасюка, який у віці 15 років був заарештований і ув'язнений в Ряшеві, звідки 18 липня 1947 року його перевезли до табору в Явожні. Його табірний номер був 3199. Михайла звільнили 30 грудня 1947 року і під конвоєм допровадили до Щеціна, а згодом до Дравська-Поморського. Там мешкали виселені під час акції «Вісла» його батьки Михайло і Катерина.

Батько і мати професора були православного віровизнання. Михайло, їхній єдиний син, народився 12 листопада 1931 року у селі Космів (Kosmów) і був хрещений у тамтешній православній церкві. Родина Гасюків згодом переїхала до сусіднього села Козодави у Люблінському воєводстві. Як розповідали мої батьки, які були також переселені в межах акції «Вісла» із Загір'я у Сяноцькому повіті, Михайло Гасюк повернувся з Явожна «весь у струпах».

Атестат зрілості Михайло отримав в загальноосвітньому ліцеї в Дравську-Поморському, продовжив освіту на факультеті германістики Університету Адама Міцкевича у Познані (УАМ). Після закінчення навчання у 1955 році

працював у своїй альма-матер. Після отримання ступеня доктора наступний ступінь, уже доктора габілітованого (dr habilitowany), здобув у 1978 році.

Михайло Гасюк був визнаним спеціалістом з балтійського мовознавства. З його ініціативи 1988 року в університеті був створений факультет литовської мови, а у 2003 році – латвійської мови. Як написано у некролозі, який підписав ректор університету, а також декан неофілології УАМ, який був надрукований у виданні «Ґазета Виборча», професор був також віцеректором і директором Інституту мовознавства УАМ. А ще – багаторічним керівником відділення мов Балтійського регіону.

Він виховав декілька поколінь лінгвістів, литуаністів. Був активним учасником, а також організатором наукового життя «балтистів». Серед його наукових досягнень – багато праць, присвячених діалектам литовської мови у Польщі. За наукову діяльність професора було відзначено Золотим Хрестом Заслуги, Орденом Відродження Польщі, Хрестом Командирським Ордеру Великого Князя Гедиміна, а 2018 року він став почесним викладачем Латвійського університету.

Професор був, як вказано у некролозі, «великим патріотом Речі Посполитої двох народів», надзвичайно сердечною людиною з винятковим почуттям гумору. Він знав анекдоти на всі випадки життя. Був палким любителем книжок. До кінця своїх днів цікавився науковим життям вихованців.

Моє знайомство з Михайлом Гасюком припало на 50-ті роки минулого століття, в часи його приїздів з Познані до батьків у Дравську-Поморському. Він був палким патріотом України. До кінця свого життя цікавився країною, її літературою та пресою. Був постійним читачем «Нашого слова», календарів «Альманах» і книжок про українські справи в Польщі. Також виступав учасником фестивалів лемківської культури в Ждині, відвідував православні та греко-католицькі церкви.

Це була надзвичайно скромна людина. Про його успіхи на науковій ниві і нагороди я дізнався, лише прочитавши некролог УАМ, а також з Вікіпедії та монографії Євгена Місила «Табір Явожно. Непокараний злочин» (стор. 768).

Професор був моїм хорошим другом, ми багато спілкувалися. Коли приїздив до нього у Познань, звернув увагу на його величезну бібліотеку, яка займала усю кімнату. На жаль, після його смерті книжки було віддано на макулатуру, і лише завдяки зусиллям студенток УАМ частину видань вдалося врятувати. Хобі його останніх років життя –садівництво і кулінарія. Страви готував з власних овочів.

На жаль, професор був самотнім, не мав родини. Помер 25 листопада 2021 року у Познані, через два тижні після свого 90-річного ювілею. ■

Ігор БАЛЬОВСЬКИЙ

Фото з сайту УАМ

eprasa.pl df0c956bc9

СПОГАД

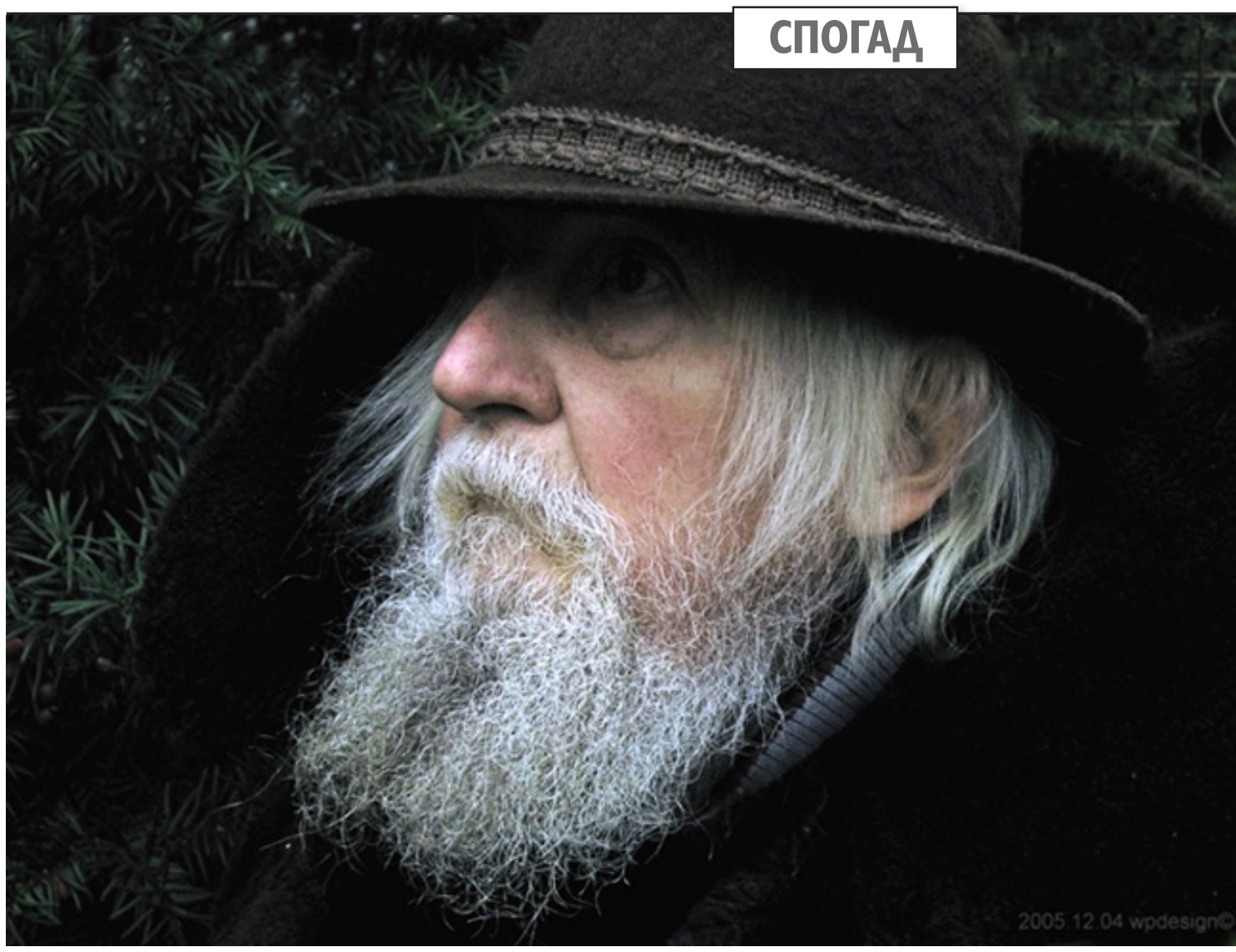

Остапові у десяті роковини смерті

Цього року минуло десять років від смерті Остапа Лапського. Це одинокий поет з Польщі, визнаний та нагороджений Шевченківською премією за весь свій літературний доробок.

Остап Лапський народився 7 липня 1926 року в селі Гуцьки біля Кобриня на Поліссі. Після війни оселився у Варшаві. В автобіографічній довідці до збірки поезій «Мій почитачу» – поет пише про себе: «Лапський за професією – учитель! Він же – поет, літературознавець, мовознавець, перекладач, публіцист. Учителював у початковій, середній і вищих школах! Найдовше – 24 роки – був україністом у Варшавському університеті (...) Вчився власного слова насамперед від батьків-селян, Василя й Дарії, у рідному середовищі 18 років! 15 років як русист Вроцлавського університету він пропрацював у лінгвістичній редакції Польського радіо, звідки його за приналежність до „Солідарності" звільнили. У 1981–1991 перебував удома».

Відновлення незалежності України надихнуло письменника на нові творчі пошуки та звершення. Протягом останніх двадцяти років Остап Лапський, попри свої нездужання, не припиняв писати. На схилі віку таки дочекався визнання з України. За поетичні збірки «Себе: розшукую?!» та «Обабіч: істини?!» отримав Національну премію імені Тараса Шевченка. Жоден з сучасних поетів не заслуговує на неї настільки, як він. За влучним спостереженням літературознавця Василя Назарука, «Лапський шукав свого самобутнього поетичного шляху як спадкоємець внутрішньої енергії та естетичної рушійної сили шевченкового слова. Він же і в українській сучасній поезії є одним із найпослідовніших (поряд з Василем Стусом) спадкоємців шевченкових ідеалів духовного суверенітету, непокори й бунту проти всякого уярмлення...»

Оригінальність Остапа Лапського полягає саме в тому, що, виступаючи послідовником Шевченка, він сформував метод цілком новаторський. Він створив власний поетичний світ і стиль. Має, звичайно, свої взірці і зізнається в цьому, але його творчість особлива, неповторна. Можна сказати, що Остап Лапський нікого не наслідує, але, з іншого боку, ніхто також не наслідує його. Причина цього, мабуть, банальна. Щоб писати, як Лапський, треба надзвичайно тонко знати і відчувати українську мову. Не тільки досконало розуміти значення слів, знати стилістику, фразеологію, але відчувати її всіма фібрами душі. Увага до деталей, особливе звукове оформлення віршів, вміння добрати варіанти, відповідні за звучанням – це прикметні риси поезії Остапа Лапського, з яким у цьому годі і конкурувати іншим сучасним поетам. Лапський також вирізняється на тлі сучасників стилістикою і влучністю вислову. Багато поетових рядків мають форму, близьку до афоризмів. Кредо Лапського – в його словах: «Моя мрія – відкинути москву, відкинути Варшаву, не тому, що те – москва, а це, дивлюсь, Варшава! Хочу, щоб береза залишалася березою, а дуб щоб дубом був, а горобина – горобиною, і росія щоб була росією, а Польща, як співають, Польщею, а Україна, мрію, – Україною!»

Отож, мешкаючи у Варшаві, Остап Лапський залишився українським поетом. Його вірші написані соковитою українською мовою, успадкованою від батьків, винесеною з рідного Полісся. Звіддаля, лишаючись осторонь нових модних літературних віянь, Остап Лапський плекає у своїх віршах рідне слово, з ностальгією згадує край свого дитинства й молодості, переймається долею України, розмірковує над невпинним плином часу.

Помер поет 20 жовтня 2012 року. ■

▲ Два поети – Остап Лапський (ліворуч) та Яків Гудемчук

Лідія ІВАНЮХ

Вірші підібрала Марія Філь

Фото з альбому Володимира Панькова

Наша незалежність!

І мертвим, і живим,
І ненародженим!..
Шевченко

Це те,
що треба нам,
оберегти за будь-яких обставин,
за умов
сприятливих і менш сприятливих
без огляду на ви-,
а чи й твою невигоду!

Це те,
що цінувати треба нам
як вдома,
так і по Діаспорах!

Це те,
що Україні
діставалося криваво!

Це те,
що нещодавно ще
не мислилось
Москвою і Варшавою!

У цій жовтоблакитній назві
Тісно буде посткомунним блазням!

А серпень, слова Богові, *вже* '98, ще,
ще і на своїй землі ми прищепимось!

Відповідь перша

To bee, or not to bee?
Вільям Шекспір

Обоє на верхів'ях мрії,
Ти мов босоніж, я ледь взутий,
ідемо, злидні, до надії
з питанням: бути чи не бути?

Зі шкури Ти скребеш наругу,
І я скребу себе, честь чищу,
Обох єднає бій, напруга,
А всеросійський рыщетсыщик.

О Нене, рідна Україно,
Поставою митця гордися,
Бо ніже дня, немає днини,

щоб він за суть, а буде чути,
об лід, щоб син об біль не бився
конаючи: нам бути, бути!

у Варшави шосте квітня
рік 1994-тий

Мала імпровізація*

Ліцеїстам-білобірцям:
Українолюбства мірка!

А так, бо я
щоночі і щодня
творю свій заповіт.
заяк збагнув,
що знов мені імперія
сідає: сіла на живіт!

Чого їй
лоно України
полюбилося: в минулому?

Поднесь любов,
ся, не минає,
знову мовою своєю
Київській губерні
Забуває баки,
біловізьким/п/актом
самонепереосмисливши:
сусідку юдить!

Малороско, слушай:
Нашу квашу
яко кушала
так-о і кушай!

Незалежність нащо,
нащо друга Церква,
у Москві помоляться
за малоросійську душу,
старшого не бійся брата, і не називай
Росію-матушку своїм:
Надтрьохстолітнім катом!

eprasa.pl df0c956bc9

Chcesz pomóc Ukrainie, a nie wiesz jak?

Ваші знайомі питають, як можна допомогти Україні зараз?
Ми зібрали кілька інституцій і організацій, які варто підтримати.
Подаємо польською мовою, щоб ви могли показати їх друзям-полякам.

Związek Ukraińców w Polsce (ukraincy.org.pl) zbiera pomoc finansową na rzecz Ukrainy oraz pomoc uchodźcom wojennym z Ukrainy. Nie zbieramy innej pomocy humanitarnej (odzież, pożywienie, środki medyczne).
Pomóż Ukrainie wpłacając darowiznę na wydzielony rachunek bankowy:
Związek Ukraińców w Polsce Zarząd Główny, ul Kościeliska 7, 03-614 Warszawa
Konto PLN: **PL 91 1160 2202 0000 0005 1892 0357**
Konto EURO: **PL 03 1160 2202 0000 0005 1909 3922**
Konto USD: **PL 56 1160 2202 0000 0005 1909 4617**
BIC/S.W.I.F.T.: BIGBPLPWXXX
Bank Millennium S.A., ul. Stanisława Żaryna 2a, 02-593 Warszawa, z dopiskiem Pomoc Ukrainie!

Ściśle współpracujemy z **Ukraińskim Domem** w Warszawie: ukrainskidom.pl.
Na tej stronie można: ■ zgłosić realną pomoc uchodźcom ■ zgłosić swój udział jako wolontariusz ■ przekazać pieniądze na pomoc Ukrainie lub uchodźcom
Ukraiński Dom: całodobowa gorąca linia +48 727 805 764
Darowizny można dokonać w formie przelewu na podany nr konta:
Fundacja „Nasz Wybór" ul. Zamenhofa 1, 00-153 Warszawa **PL 39 1440 1387 0000 0000 1295 6509** Swift: BPKOPLPW

#RAZEM_POMÓŻMY_UKRAINIE – Szczeciński oddział Związku Ukraińców w Polsce prowadzi zbiórkę i apeluje o wsparcie do wszystkich chętnych osób.
Nr konta: **20 1090 1492 0000 0001 4312 2731** z dopiskiem „dla rannych" lub „dla dzieci".

Komitet Społeczny „Razem z Ukrainą", ul. Leśna1, 11-200 Bartoszyce
Nr rachunku **35 2030 0045 1110 0000 0338 2350**

Fundacja UNITERS (United Volunteers) – apteczki, leki, środki pierwszej pomocy, kamizelki kuloodporne –
zrzutka.pl/dlaukrainy NIP: 5242913528 KRS: 0000881474 PLN **PL: 55 1090 1841 0000 0001 4887 5552**

Narodowy Bank Ukrainy zdecydował o otwarciu specjalnego konta do zbierania funduszy na wsparcie Sił Zbrojnych. Decyzja ta została podjęta w związku z wprowadzeniem w Ukrainie stanu wojennego i zbrojną agresją Federacji Rosyjskiej.
Szczegóły oficjalnego konta specjalnego **UA843000010000000047330992708**:
Konto jest wielowalutowe.
Konto PLN:
BENEFICIARY: National Bank of Ukraine BENEFICIARY BIC: NBUA UA UX
BENEFICIARY ADDRESS: 9 Instytutska St, Kyiv, 01601, Ukraine
ACCOUNT NUMBER: **PL91113000070080239435200002**
BENEFICIARY BANK NAME: Bank GospodarstwaKrajowego BENEFICIARY BANK BIC: GOSKPLPW
BENEFICIARY BANK ADDRESS: Al. Jerozolimskie 7, 00-955 Warszawa, Polska (temporary address: Chmielna 73, 00-801 Warszawa, Polska)
PURPOSE OF PAYMENT: for ac 47330992708

Come back alive. Organizacja w Ukrainie, która współpracuje bezpośrednio z dowództwem i personelem jednostek wojskowych, kupuje kamery termowizyjne na podczerwień, gogle noktowizyjne, opatrunki hemostatyczne itp.
IBAN Code (Euro) **UA093052990000026004025029786**
IBAN Code (US Dollars) **UA173052990000026009035028620**
JSC CB „PRIVATBANK", 1D HRUSHEVSKOHO STR., KYIV, 01001, UKRAINE
Bank SWIFT-Code PBANUA2X

Головна управа Об'єднання українців у Польщі з сумом повідомляє, що 25 листопада 2022 року, під час виконання своїх бойових завдань біля Луганська, загинув

Данієль Штибер

доброволець-спецпризначенець Інтернаціонального легіону територіальної оборони України. Громадянин Польщі, житель Варшави, член варшавської єврейської громади. Він визволяв Україну від московської навали з березня 2022 року. Брав участь у багатьох операціях військової розвідки в тилу та у боях з окупантом на Сході України. Віддав своє життя за нашу та вашу Свободу, за мирне небо та щасливе життя народу України. За світ, звільнений від шаленого тирана та його поплічників. Виражаємо щирі співчуття батькам та всій сім'ї, а також всім тим, хто з сумом сприйняв цю несправедливу смерть. Хай Всевишній обітре ваші сльози!
Герої не вмирають! Вони навіки з нами!
Життя та подвиг бл.п. Данієля залишаться у пам'яті вдячного народу України назавжди!
Героя було поховано на варшавському цвинтарі Повонзки.
Вічна Йому пам'ять!

З сумом і жалем повідомляємо, що 18.11.2022 відійшла у вічність на 88-му році життя наша найдорожча Мама, Бабуся і Прабабуся

бл.п. Параскевія Карпінська з д. Комар

Уродженка Люблинця-Нового Любачівського повіту. В межах акції «Вісла» переселена разом з мамою і сестрами до Русінова б. Валча. У 1959 р. вийшла заміж за люблинчанина Андрія Карпінського. Мали двох дітей – Олю і Богдана. Свідома українка, ревна парафіянка греко-католицької церкви у Валчі.
Дякуємо рідним, знайомим та всім, хто був з нами у ці важкі хвилини і проводжав покійну нашу Маму в останню дорогу. Особливо дякуємо о. Павлові Почекайлу за похоронні богослужіння, церковному хорові – за спів і молитви.
Вічна Їй пам'ять!
Дочка Оля і невістка Маруся з родинами

МАЛАНКА, ТШЕБ'ЯТІВ!

До танцю гратиме гурт «Хата Вуя Бена».
Організатори обіцяють гарячі і холодні страви та веселу забаву до рання!
Забава відбудеться 14.01.2023 о 20:00.
Місце – Домівка ОУП, вул. Śluzowa 21.
Кількість місць обмежена!
Детальна інформація та резервація місць – за телефонами: Богдан Патра +48 609 271 201, Дарко Війтів +48 691 926 596
Щиро запрошуємо всіх охочих до спільної забави!

Організатори

Шановні Читачі!

Надсилаючи оголошення, просимо подавати своє ім'я, прізвище, повну адресу, телефон та дату бажаного друку оголошення. Оголошення без таких даних не будуть прийматися до друку.

Редакція «Наше слово»

Греко-католицька спільнота в Ельблонзі будує нову святиню. З цією метою проводимо різні заходи, щоб зібрати кошти.

Від імені спільноти греко-католицької парафії Народження св. Івана Хрестителя в Ельблонзі парох о. митрат Андрій Сорока просить про вплати:

Parafia Greckokatolicka w Elblągu, ul. Poznańska 2a
Bank PeKaO S.A. I oddział w Elblągu
nr konta: 87 1240 1226 1111 0000 1404 5318

Фото до календаря з архіву «Нашого слова», а також авторства Дениса Діденка, Олега Мацеха, Євгена Гурського.

Наше Слово

Adres: Redakcja "Nasze Słowo", ul. Kościeliska 7, 03-614 Warszawa,
tel.: prenumerata i reklama – tel./fax 22 677-88-10,
redaktor naczelny – 22 677-88-11, sekretarz redakcji – 22 677-84-46,
redakcja – 22 677-84-45.

E-mail: redakcja@nasze-slowo.pl, prenumerata@nasze-slowo.pl, ogloszenia@nasze-slowo.pl

Internet: www.nasze-slowo.pl

Kolegium Redakcyjne: Piotr Tyma, Paweł Łoza, Tetiana Daniuczenko, Anastazja Krawczuk, Daryna Popil.
Zespół redakcyjny: zastępca redaktora naczelnego – Paweł Łoza, **sekretarz –** Tetiana Daniuczenko, **redaktorzy –** Igor Szczerba (Warszawa), Anna Winnicka (Koszalin), Grzegorz Spodarek (Kętrzyn), Katarzyna Komar-Macyńska (Przemyśl), **redaktor stylistyczny –** Valeriia Kirikova, **redaktor techniczny –** Olga Michaluk, **prenumerata, reklama –** Łesia Korostatewycz.
Współpracownicy: Anastazja Krawczuk (Warszawa), Stefan Migus (Olsztyn), Piotr Andrusieczko (Kijów), Bogdan Tchórz (Górowo Iławeckie), Ludmiła Łabowicz (Białystok), Oksana Kulczewycz (Legnica), Jerzy Gawryluk (Bielsk Podlaski), Olena Humeniuk (Kijów), Adam Wiewiórka (Legnica), Daryna Popil (Warszawa), Oleksandra Iwaniuk (Warszawa), Zhanna Kuznietsova (Kijów), Ivanna Kyliushyk (Warszawa), Svitlana Melnyk (Kraków), Ivan Kysloshchuk (Lublin), Władysław Graban (Krynica Zdrój), Piotr Wirchniański (Gładyszów).

Wydawca: Związek Ukraińców w Polsce, ul. Kościeliska 7 03-614 Warszawa,
tel.: 22 679-96-77 (sekretariat),

E-mail: sekretariat@ukraincy.org.pl, biuro@ukraincy.org.pl

Internet: http://ukraincy.org.pl

Fotoskład: Redakcja „Nasze Słowo"
Druk: Drukarnia „Efekt". **Nakład** 2300 egz.
Pismo dofinansowano ze środków budżetu państwa
Związek Ukraińców w Polsce, ul. Kościeliska 7, 03-614 Warszawa

Konto bankowe dla wpłat w PLN:
47 1160 2202 0000 0000 5515 6292

Konto bankowe dla wpłat w EURO, CAD:
IBAN: PL47 1160 2202 0000 0000 5515 6292
BIC/S.W.I.F.T.: BIGBPLPWXXX
Bank Millennium S.A., ul. S. Żaryna 2a, 02-593 Warszawa

Konto bankowe dla wpłat tylko w USD:
IBAN: PL20 1160 2202 0000 0000 5515 6196
BIC/S.W.I.F.T.: BIGBPLPWXXX
Bank Millennium S.A., ul. S. Żaryna 2a, 02-593 Warszawa

ISSN 027-8254
9 770027 825221 52

Poglądy autorów publikacji nie zawsze są zbieżne z poglądami redakcji.
Za wiarygodność faktów odpowiadają autorzy.
Redakcja nie zwraca tekstów nie zamówionych oraz zastrzega sobie prawo ich redagowania, skracania i zmiany tytułów. Koresponduje z czytelnikami tylko na łamach tygodnika.
Rozpowszechnianie materiałów z „Naszego Słowa" wyłącznie za zgodą redakcji.

Za treść ogłoszeń i reklam redakcja nie ponosi odpowiedzialności.
„Nasze Słowo" dostępne jest w oddziałach Poczty Polskiej, w kioskach RUCH-u, w wybranych EMPiK-ach oraz w wydaniu internetowym www.eprasa.pl/news/nasze-slowo.

Prenumerata realizowana przez RUCH S.A.:
Zamówienia na prenumeratę można składać bezpośrednio na stronie www.prenumerata.ruch.com.pl
Ewentualne pytania prosimy kierować na adres e-mail: prenumerata@ruch.com.pl
lub kontaktując się z Centrum Obsługi Klienta „RUCH" pod numerami: 22 693 70 00
lub 801 800 803 – czynne w dni robocze w godzinach 7^{00} – 17^{00}.

Publikacje wyrażają jedynie poglądy autora/ów i nie mogą być utożsamiane z oficjalnym stanowiskiem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Статті виражають точку зору авторів і не можуть уособлювати офіційну позицію Міністра внутрішніх справ та адміністрації.

eprasa.pl df0c956bc9